

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-10-58-17

Druk nr 1602

Warszawa, 2 czerwca 2017 r.

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Rozwoju i Finansów.

Z poważaniem

(-) Beata Szydło

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych

Art. 1. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2032, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 22 po ust. 1r dodaje się ust. 1s w brzmieniu:

„1s. W przypadku dokonania wpłaty na poczet nabycia fabrycznie nowego środka trwałego, o którym mowa w art. 22k ust. 14, spełniającego warunki określone w art. 22k ust. 15, którego dostawa zostanie wykonana w następnych okresach sprawozdawczych, podatnicy mogą zaliczyć do kosztów uzyskania przychodów dokonaną wpłatę do wysokości kwoty, o której mowa w art. 22k ust. 14.”;

2) w art. 22k dodaje się ust. 14–21 w brzmieniu:

„14. Podatnicy prowadzący działalność gospodarczą mogą dokonywać jednorazowo odpisów amortyzacyjnych od wartości początkowej nabytych fabrycznie nowych środków trwałych zaliczonych do grupy 3–6 i 8 Klasyfikacji w roku podatkowym, w którym środki te zostały wprowadzone do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, do wysokości nieprzekraczającej w roku podatkowym kwoty 100 000 zł. Kwota 100 000 zł obejmuje sumę odpisów amortyzacyjnych i wpłaty na poczet nabycia środka trwałego, o której mowa w art. 22 ust. 1s, zaliczonej do kosztów uzyskania przychodów.

15. Przepis ust. 14 stosuje się, pod warunkiem że:

- 1) wartość początkowa jednego środka trwałego nabytego w roku podatkowym, o którym mowa w ust. 14, wynosi co najmniej 10 000 zł lub
- 2) łączna wartość początkowa kilku środków trwałych nabytych w roku podatkowym, o których mowa w ust. 14, wynosi co najmniej 10 000 zł, a wartość początkowa każdego z nich przekracza 3500 zł.

---

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 2048 oraz z 2017 r. poz. 60, 528, 648 i 859.

16. Kwotę jednorazowego odpisu amortyzacyjnego, o której mowa w ust. 14, pomniejsza się o wysokość zaliczonej do kosztów uzyskania przychodów wpłaty na poczet nabycia środka trwałego, o której mowa w art. 22 ust. 1s.

17. W przypadku, o którym mowa w ust. 15 pkt 2, kwotę jednorazowego odpisu amortyzacyjnego, o którym mowa w ust. 14, pomniejsza się o kwotę odpisów amortyzacyjnych dokonanych przez podatnika od środków trwałych, o których mowa w ust. 14.

18. Do odpisów amortyzacyjnych od środków trwałych, o których mowa w ust. 14, stosuje się odpowiednio ust. 8, z tym że suma dokonanych odpisów amortyzacyjnych i wpłaty na poczet nabycia środka trwałego, o której mowa w art. 22 ust. 1s, zaliczonej do kosztów uzyskania przychodów, nie może przekroczyć wartości początkowej tych środków trwałych.

19. W przypadku spółki niebędącej osobą prawną kwota limitu odpisów amortyzacyjnych, o której mowa w ust. 14, odnosi się do łącznej wartości odpisów przypadających zgodnie z art. 8 na wspólników tej spółki.

20. Jeżeli w związku z nabyciem środka trwałego podatnik ma prawo do dokonania jednorazowego odpisu amortyzacyjnego, o którym mowa w ust. 7 i 14, to dokonuje on odpisu amortyzacyjnego na podstawie ust. 7 albo 14.

21. Jeżeli podatnik zaliczył do kosztów uzyskania przychodów wpłatę na poczet nabycia środka trwałego, o której mowa w art. 22 ust. 1s, a następnie:

- 1) przed nabyciem środka trwałego, o którym mowa w ust. 14:
  - a) zlikwidował działalność gospodarczą albo
  - b) zmienił formę opodatkowania na zryczałtowaną formę opodatkowania określoną odpowiednio w ustawie o zryczałtowanym podatku dochodowym albo w ustawie z dnia 24 sierpnia 2006 r. o podatku tonażowym, albo w ustawie z dnia 6 lipca 2016 r. o aktywizacji przemysłu okrętowego i przemysłów komplementarnych, albo
- 2) po nabyciu środka trwałego, o którym mowa w ust. 14:
  - a) nie dokonał jednorazowego odpisu amortyzacyjnego od środka trwałego,
  - b) zbył odpłatnie środek trwały

– jest obowiązany do zwiększenia przychodów o wpłatę na poczet nabycia środka trwałego, o której mowa w art. 22 ust. 1s, odpowiednio na ostatni dzień prowadzenia działalności przed jej likwidacją, na ostatni dzień prowadzenia działalności przed

zmianą formy opodatkowania, na dzień, w którym podatnik dokonał pierwszego odpisu na podstawie ust. 1 lub art. 22i, albo na dzień odpłatnego zbycia środka trwałego.”;

3) w art. 29 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) uzyskanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez zagraniczne przedsiębiorstwa żeglugi powietrznej, z wyłączeniem przychodów uzyskiwanych z lotniczego rozkładowego przewozu pasażerskiego, skorzystanie z którego wymaga posiadania biletu lotniczego przez pasażera – pobiera się w formie ryczałtu w wysokości 10% przychodów;”.

Art. 2. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1888, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 15 po ust. 1zc dodaje się ust. 1zd w brzmieniu:

„1zd. W przypadku dokonania wpłaty na poczet nabycia fabrycznie nowego środka trwałego, o którym mowa w art. 16k ust. 14, spełniającego warunki określone w art. 16k ust. 15, którego dostawa zostanie wykonana w następnych okresach sprawozdawczych, podatnicy mogą zaliczyć do kosztów uzyskania przychodów dokonaną wpłatę do wysokości kwoty, o której mowa w art. 16k ust. 14.”;

2) w art. 16k dodaje się ust. 14–21 w brzmieniu:

„14. Podatnicy mogą dokonywać jednorazowo odpisów amortyzacyjnych od wartości początkowej nabytych fabrycznie nowych środków trwałych zaliczonych do grupy 3–6 i 8 Klasyfikacji w roku podatkowym, w którym środki te zostały wprowadzone do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, do wysokości nieprzekraczającej w roku podatkowym kwoty 100 000 zł. Kwota 100 000 zł obejmuje sumę odpisów amortyzacyjnych i wpłaty na poczet nabycia środka trwałego, o której mowa w art. 15 ust. 1zd, zaliczonej do kosztów uzyskania przychodów.

15. Przepis ust. 14 stosuje się, pod warunkiem że:

- 1) wartość początkowa jednego środka trwałego nabytego w roku podatkowym, o którym mowa w ust. 14, wynosi co najmniej 10 000 zł lub
- 2) łączna wartość początkowa kilku środków trwałych nabytych w roku podatkowym, o których mowa w ust. 14, wynosi co najmniej 10 000 zł, a wartość początkowa każdego z nich przekracza 3500 zł.

---

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1926, 1933 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 60, 624 i 648.

16. Kwotę jednorazowego odpisu amortyzacyjnego, o której mowa w ust. 14, pomniejsza się o wysokość zaliczonej do kosztów uzyskania przychodów wpłaty na poczet nabycia środka trwałego, o której mowa w art. 15 ust. 1zd.

17. W przypadku, o którym mowa w ust. 15 pkt 2, wysokość jednorazowego odpisu amortyzacyjnego, o którym mowa w ust. 14, pomniejsza się o kwotę odpisów amortyzacyjnych dokonanych przez podatnika od środków trwałych, o których mowa w ust. 14.

18. Do odpisów amortyzacyjnych od środków trwałych, o których mowa w ust. 14, stosuje się odpowiednio ust. 8, z tym że suma dokonanych odpisów amortyzacyjnych i wpłaty na poczet nabycia środka trwałego, o której mowa w art. 15 ust. 1zd, zaliczonej do kosztów uzyskania przychodów, nie może przekroczyć wartości początkowej tych środków trwałych.

19. W przypadku spółki niebędącej osobą prawną kwota limitu odpisów amortyzacyjnych, o której mowa w ust. 14, odnosi się do łącznej wartości odpisów przypadających zgodnie z art. 5 na wspólników tej spółki.

20. Jeżeli w związku z nabyciem środka trwałego podatnik ma prawo do dokonania jednorazowego odpisu amortyzacyjnego, o którym mowa w ust. 7 i 14, to dokonuje on odpisu amortyzacyjnego na podstawie ust. 7 albo 14.

21. Jeżeli podatnik zaliczył do kosztów uzyskania przychodów wpłatę na poczet nabycia środka trwałego, o której mowa w art. 15 ust. 1zd, a następnie:

- 1) przed nabyciem środka trwałego, o którym mowa w ust. 14:
  - a) zlikwidował działalność gospodarczą albo
  - b) zmienił formę opodatkowania na zryczałtowaną formę opodatkowania określoną odpowiednio w ustawie z dnia 24 sierpnia 2006 r. o podatku tonazowym albo w ustawie z dnia 6 lipca 2016 r. o aktywizacji przemysłu okrętowego i przemysłów komplementarnych, albo
- 2) po nabyciu środka trwałego, o którym mowa w ust. 14:
  - a) nie dokonał jednorazowego odpisu amortyzacyjnego od środka trwałego,
  - b) zbył odpłatnie środek trwały

– jest obowiązany do zwiększenia przychodów o wpłatę na poczet nabycia środka trwałego, o której mowa w art. 15 ust. 1zd, odpowiednio na ostatni dzień prowadzenia działalności przed jej likwidacją, na ostatni dzień prowadzenia działalności przed

zmianą formy opodatkowania, na dzień, w którym podatnik dokonał pierwszego odpisu na podstawie ust. 1 lub art. 16i, albo na dzień odpłatnego zbycia środka trwałego.”;

3) w art. 21 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) uzyskanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez zagraniczne przedsiębiorstwa żeglugi powietrznej, z wyłączeniem przychodów uzyskiwanych z lotniczego rozkładowego przewozu pasażerskiego, skorzystanie z którego wymaga posiadania biletu lotniczego przez pasażera”.

Art. 3. 1. Przepisy ustawy zmienianej w art. 1 i art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, mają zastosowanie do środków trwałych nabytych od dnia 1 stycznia 2017 r. i dokonanych od tego dnia wpłat na poczet nabycia tych środków.

2. Podatnicy podatku dochodowego od osób prawnych, których rok podatkowy jest inny niż kalendarzowy i zakończył się po dniu 31 grudnia 2016 r., a przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosują przepisy ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, do środków trwałych nabytych od dnia 1 stycznia 2017 r. i dokonanych od tego dnia wpłat na poczet nabycia tych środków.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

1. Cel i potrzeba uchwalenia ustawy

Głównym celem ustawy jest stworzenie mechanizmu pozwalającego na stymulację inwestycji dokonywanych przez przedsiębiorców. Proponowany instrument da możliwość corocznego jednorazowego rozliczenia nakładów na środki trwałe do wysokości 100 tys. zł, przy minimalnej wartości nakładów w wysokości 10 tys. zł. Ponadto rozszerza się krąg podmiotów, które będą mogły skorzystać z tego rozliczenia – jako instrument nieobjęty reżimem pomocy *de minimis* może on być wykorzystany także przez przedsiębiorców, którzy skorzystali w ostatnich latach np. z dofinansowania ze środków Unii Europejskiej. Możliwość wykorzystania mechanizmu jednorazowej amortyzacji zachęci do dokonywania wydatków na nowe maszyny i urządzenia, które poprawią konkurencyjność przedsiębiorstw i zapewnią lepiej płatne miejsca pracy. Instrument będzie stanowił zachętę zarówno dla już funkcjonujących firm, jak i dla osób planujących założenie działalności gospodarczej.

Dodatkowo ustawa rozwiązuje istniejący od lat problem dotyczący przedsiębiorców, osób prawnych i jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej, którzy kupują bilety u zagranicznych przewoźników lotniczych. Proponowana w ustawie zmiana ma na celu zniesienie istniejącego w chwili obecnej obowiązku odprowadzania przez polskie podmioty gospodarcze 10% podatku od przychodów z biletów lotniczych, z tego powodu, iż w praktyce wykonywanie tego obowiązku jest niemożliwe lub w znaczny sposób utrudnione.

2. Obecne uwarunkowania prawne

Obecnie rozwiązania dotyczące odpisów na środki trwałe są określone w art. 22k ust. 7 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2032, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą updof”, oraz w art. 16k ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1888, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą updop”. Przepisy te stanowią, że podatnicy w roku podatkowym, w którym rozpoczęli działalność, a także mali podatnicy, czyli tacy, których uzyskany przychód wraz z należnym podatkiem VAT w poprzednim roku nie przekroczył 1,2 mln euro, mogą dokonywać jednorazowo odpisów amortyzacyjnych od wartości początkowej środków trwałych, do kwoty

nieprzekraczającej w roku podatkowym równowartości 50 tys. euro. Odpisów tych można dokonywać od środków trwałych zaliczonych do grupy 3–8 Klasyfikacji Środków Trwałych, z wyłączeniem samochodów osobowych. Grupa 3–8 Klasyfikacji Środków Trwałych to: kotły i maszyny energetyczne, maszyny, urządzenia i aparaty ogólnego i specjalistycznego zastosowania, urządzenia techniczne, środki transportu, narzędzia, przyrządy, ruchomości i wyposażenie, gdzie indziej niesklasyfikowane. Odpisów dokonuje się w roku podatkowym, w którym środki te zostały wprowadzone do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, do wysokości nieprzekraczającej w jednym roku równowartości kwoty 50 tys. euro łącznej wartości tych odpisów amortyzacyjnych. W roku 2015 była to kwota 216 tys. zł. Ponadto, zgodnie m.in. z art. 22k ust. 11 ustawy updof, jednorazowej amortyzacji nie może zastosować podatnik rozpoczynający prowadzenie działalności gospodarczej, który w roku rozpoczęcia tej działalności, a także w okresie dwóch lat, licząc od końca roku poprzedzającego rok jej rozpoczęcia, prowadził działalność gospodarczą samodzielnie lub jako wspólnik spółki niemającej osobowości prawnej. Odpisu takiego nie można dokonać, jeżeli działalność taką prowadził małżonek tej osoby, a między małżonkami istniała w tym czasie wspólność majątkowa.

Zgodnie z art. 22k ust. 8 ustawy updof oraz art. 16k ust. 8 ustawy updop, podatnicy nie mogą dokonywać jednorazowych odpisów amortyzacyjnych wcześniej niż w miesiącu, w którym środki trwałe zostały wprowadzone do ewidencji środków trwałych. Z kolei wprowadzenie do ewidencji powinno nastąpić najpóźniej w miesiącu, w którym przekazano taki środek trwały do użytku. Obowiązujące regulacje znacznie ograniczają liczbę podmiotów, które mogą skorzystać z tej pomocy.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami skorzystać z ulgi mogą jedynie podmioty, które nie wyczerpały jeszcze limitu pomocy *de minimis*, który wynosi dla większości przedsiębiorców 200 tys. euro w okresie 3 lat, a dla wybranych branż – połowę tej kwoty. Istnieje także grupa podmiotów, które są wykluczone z możliwości otrzymania pomocy *de minimis*. Przepisy nie przewidują także możliwości rozliczenia zaliczki na nabywane środki trwałe, co stanowi barierę dla najmniejszych przedsiębiorców, którzy mają największe problemy ze zdobyciem finansowania.

Dodatkowo przepisy ustaw updof i updop stanowią, że podatek dochodowy z tytułu przychodów uzyskanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez nierezydentów

– zagraniczne przedsiębiorstwa żeglugi powietrznej – ustala się w wysokości 10% tych przychodów (art. 29 ust. 1 pkt 4 updof i art. 21 ust. 1 pkt 4 updop). Płatnikiem tego podatku są osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą, osoby prawne i inne jednostki organizacyjne, dokonujące wypłat należności z tytułu przychodów uzyskiwanych przez zagraniczne przedsiębiorstwa żeglugi powietrznej.

Jednocześnie powyższe regulacje stosuje się z uwzględnieniem standardów przyjętych w umowach międzynarodowych o unikaniu podwójnego opodatkowania, których stroną jest Rzeczpospolita Polska. Dochody zagranicznych przedsiębiorstw żeglugi powietrznej mogą być opodatkowane wyłącznie w tym państwie, w którym znajduje się siedziba faktycznego zarządu przedsiębiorstwa transportowego (aktualnie Polska jest stroną 87 obowiązujących umów). Zastosowanie obniżonej stawki podatku albo niepobieranie podatku zgodnie z umową o unikaniu podwójnego opodatkowania możliwe jest pod warunkiem, że płatnik posiada aktualny certyfikat potwierdzający rezydencję podatkową zagranicznego przedsiębiorstwa żeglugi powietrznej.

Jeżeli zatem polski płatnik posiada lub uzyska certyfikat rezydencji podatkowej zagranicznego przedsiębiorstwa żeglugi powietrznej, z której usług korzysta, a przedsiębiorstwo posiada faktyczne miejsce zarządu w jednym z państw, z którymi Rzeczpospolita Polska zawarła umowę o unikaniu podwójnego opodatkowania (a w praktyce dotyczy to zdecydowanej większości zagranicznych przewoźników lotniczych, których bilety lotnicze są dostępne na rynku polskim), to wówczas płatnik ten – co do zasady – nie jest zobowiązany do poboru podatku dochodowego od kwot przekazywanych na rzecz takiego przedsiębiorstwa zagranicznego za zakupione w nim usługi przewozowe. Niemniej jednak na takim płatniku ciąży obowiązek złożenia do właściwego urzędu skarbowego informacji IFT-2R. Informację tę należy złożyć do końca trzeciego miesiąca roku następującego po roku podatkowym, w którym dokonano wpłat (art. 26 ust. 3 updop). Konieczne jest także wykazanie wypłaconych kwot i pobranego podatku w rubryce F3 formularza CIT-8/0 (załącznik do zeznania rocznego CIT-8).

W razie natomiast nieposiadania certyfikatu rezydencji polski nabywca biletu powinien, co do zasady, wpłacić 10% podatek u źródła oraz wykazać tę kwotę w zbiorczej deklaracji CIT-10Z. Wątpliwości dotyczą sposobu jego potrącenia – żaden przewoźnik nie zgodzi się na rezygnację z 10% ceny (tym bardziej jest to niemożliwe przy zakupie

biletu przez Internet). W efekcie polski nabywca powinien zapłacić pełną cenę za bilet do przewoźnika i dodatkowo 10% podatku od przychodów uzyskanych przez zagraniczne linie lotnicze (co powoduje zakup za każdym razem droższego biletu).

3. Proponowane zmiany

Zgodnie z projektowanym art. 22k ust. 14 i 15 ustawy updof oraz art. 16k ust. 14 i 15 ustawy updop przewiduje się wprowadzenie mechanizmu jednorazowego rozliczenia nakładów inwestycyjnych do kwoty 100 tys. zł rocznie przez ich uwzględnienie w kosztach uzyskania przychodów w wyniku dokonanych odpisów amortyzacyjnych. Proponowane przepisy obejmą środki trwałe z grupy 3–6 i 8 Klasyfikacji środków trwałych (maszyny i urządzenia). Z zakresu tego rozwiązania zostały natomiast wyłączone nieruchomości (budynki i budowle) oraz środki transportu. Z regulacji tych będą mogli skorzystać podatnicy nabywający fabrycznie nowe środki trwałe, które nie były używane wcześniej ani przez tego nabywcę, ani przez innego podatnika. Nabycie może nastąpić zarówno na własność, jak i na współwłasność, zgodnie z ogólnymi rozwiązaniami obowiązującymi w podatkach dochodowych. Z nowych przepisów będą mogli skorzystać podatnicy podatku PIT i CIT, których inwestycje w środki trwałe w danym roku wyniosły co najmniej 10 tys. zł i dotyczyły nowych środków trwałych. Limit 100 tys. zł obejmuje łączną kwotę odpisu amortyzacyjnego oraz kwotę dokonanej wpłaty na poczet dostawy środka trwałego.

Dodatkowo projekt przewiduje, że podatnik będzie mógł uwzględnić w limicie 10 tys. zł wartość kilku środków trwałych, przy czym wartość każdego z tych środków trwałych musi być wyższa niż 3,5 tys. zł. Jednocześnie, jeżeli podatnik rozpocznie amortyzację środka trwałego o wartości poniżej 10 tys. zł i powyżej 3,5 tys. zł i następnie uwzględni jego wartość w limicie 10 tys. zł, to dokonane dotychczas odpisy amortyzacyjne pozostają w kosztach, a uwzględnieniu w ramach jednorazowego odpisu w kwocie 100 tys. zł podlega niezamortyzowana wartość tego środka trwałego (art. 22k ust. 17 updof i art. 16k ust. 17 updop).

W sytuacji gdy podatnik poniesie wydatek inwestycyjny o wartości powyżej 100 tys. zł, to dokonuje w roku podatkowym jednorazowego odpisu do tej kwoty, a pozostałą nadwyżkę będzie amortyzował według ogólnych zasad w następnych latach podatkowych, przy czym suma dokonanych odpisów amortyzacyjnych i wpłaty,

o której mowa w art. 22 ust. 1s zaliczonej do kosztów uzyskania przychodów nie może przekroczyć wartości początkowej tych środków trwałych.

Z proponowanych rozwiązań będą mogli skorzystać podatnicy niezależnie od formy prowadzonej działalności gospodarczej. Jednakże w przypadku prowadzenia działalności w formie spółki niebędącej osobą prawną limit odpisów amortyzacyjnych w wysokości 100 tys. zł będzie dotyczyć wszystkich wspólników tej spółki (projektowany art. 22k ust. 19 ustawy updof i art. 16k ust. 19 ustawy updop).

Uwzględniając fakt, iż w obowiązujących przepisach funkcjonuje rozwiązanie dotyczące możliwości jednorazowego odpisu amortyzacyjnego do kwoty 50 tys. euro (skierowane do małych podatników i rozpoczynających prowadzenie działalności), to w przypadku nabycia środka trwałego uprawniającego do skorzystania z jednorazowego odpisu amortyzacyjnego zarówno w wysokości 50 tys. euro, jak i proponowanego w wysokości 100 tys. zł, odpisu w stosunku do tego środka trwałego podatnik będzie mógł dokonać wyłącznie na podstawie jednego z tych rozwiązań (projektowany art. 22k ust. 20 ustawy updof i art. 16k ust. 20 ustawy updop).

Dodatkowo proponuje się w art. 22 ust. 1s updof i art. 15 ust. 1zd updop umożliwienie podatnikom zaliczania bezpośrednio do kosztów uzyskania przychodów dokonanych wpłat (np. zaliczek) na poczet nabycia środka trwałego, którego dostawa zostanie wykonana w następnych okresach sprawozdawczych, tj. w następnym miesiącu, kwartale lub roku. Przez nabycie środka trwałego rozumiemy uzyskanie własności tego środka w każdy prawem przewidziany sposób, np. w drodze umowy kupna czy leasingu. Wpłaty te dotyczą środków trwałych, które są fabrycznie nowe, zaliczane do grupy 3–6 i 8 Klasyfikacji Środków Trwałych i ich wartość początkowa wynosi co najmniej 10 tys. zł. Regulacja ta dotyczy również więcej niż jednego środka trwałego o wartości każdego z nich powyżej 3,5 tys. zł, jeżeli ich łączna wartość początkowa wynosi co najmniej 10 tys. zł. Rozwiązanie to znajduje zastosowanie, w przypadku gdy dostawa środka trwałego zostanie wykonana w następnych okresach sprawozdawczych. Jeżeli jednak dostawa nie zostanie zrealizowana np. w wyniku odstąpienia od umowy, to podatnik będzie obowiązany do dokonania korekty kosztów uzyskania przychodów na ogólnych zasadach (art. 22 ust. 7c–7f updof i art. 15 ust. 4i–4l updop). Uwzględnienie dokonanej zaliczkowo wpłaty pozwoli podatnikom, którzy nabywają środek trwały, dokonując przedpłaty, na wcześniejsze uwzględnienie w kosztach

uzyskania przychodu poniesionego nakładu inwestycyjnego. Jednocześnie zaliczka ta zostanie następnie uwzględniona przez pomniejszenie kwoty jednorazowego odpisu.

Ponadto w przepisach art. 22k ust. 21 ustawy updog i art. 16k ust. 21 ustawy uodop przewiduje się, w określonych w przepisach sytuacjach, obowiązek uwzględnienia w przychodach zaliczonej uprzednio do kosztów uzyskania przychodów zaliczki. Regulacje te obejmą zdarzenia zaistniałe zarówno przed, jak i po nabyciu środka trwałego. Obowiązek doliczenia wpłaty do przychodów powstanie, w przypadku gdy przed nabyciem środka trwałego podatnik zlikwidował działalność gospodarczą albo zmieni formę opodatkowania na zryczałtowaną. Natomiast po nabyciu środka trwałego obowiązek doliczenia wpłaty do przychodów nastąpi, gdy podatnik dokona odpłatnego zbycia środka trwałego albo rozpocznie amortyzację na ogólnych zasadach, tj. z zastosowaniem metody liniowej lub degresywnej rezygnując tym samym z jednorazowej amortyzacji.

Powyższe rozwiązania podyktowane są tym, że zaliczka dotyczy środka trwałego i jest uwzględniana w jego wartości początkowej – czyli w wydatku na jego nabycie, a zatem i w limicie jednorazowego odpisu amortyzacyjnego. Nie ma uzasadnienia, aby taka zaliczka pomniejszała podstawę opodatkowania, w przypadku korzystania z takiej formy opodatkowania (zryczałtowane formy opodatkowania), w której nie są dokonywane odpisy amortyzacyjne stanowiące koszty podatkowe. Z tych samych względów brak jest również uzasadnienia do uwzględniania zaliczki w kosztach w przypadku likwidacji działalności gospodarczej. Natomiast w przypadku podjęcia decyzji o amortyzacji środka trwałego według zasad ogólnych (rezygnacja z jednorazowego odpisu amortyzacyjnego), to brak takiego rozwiązania oznaczałoby dwukrotne zaliczenia tego samego wydatku do kosztów uzyskania przychodów (raz zaliczka uwzględniana bezpośrednio w kosztach podatkowych, drugi raz – przez odpisy amortyzacyjne). Również w przypadku zbycia środka trwałego, na nabycie którego dokonano zaliczkowej wpłaty, i uwzględnienia tej wpłaty w kosztach podatkowych, brak takiej regulacji skutkowałaby dwukrotnym zaliczeniem do kosztów tego samego wydatku – raz jako zaliczki, a drugi raz jako kosztu podatkowego uwzględnianego przy zbyciu środka trwałego.

Proponując powyższe rozwiązania, zachowano jednocześnie zasady ustalania dochodu z odpłatnego zbycia środka trwałego, którego dotyczy zaliczka. Dochód z odpłatnego

zbycia takiego środka trwałego będzie ustalany przez pomniejszenie przychodu o wartość początkową z uwzględnieniem dokonanych odpisów amortyzacyjnych od tego środka trwałego. Przy czym zapłacona zaliczka, chociaż jest uwzględniana w wartości początkowej środka trwałego, to nie zmniejsza tej wartości przy ustalaniu dochodu ze zbycia środka trwałego. Zaliczka nie jest również odpisem amortyzacyjnym. Z tego względu przy ustalaniu dochodu z odpłatnego zbycia środka trwałego różnica między przychodem a wartością początkową środka trwałego nie będzie powiększana o wpłaconą zaliczkę na poczet środka trwałego. Taka konstrukcja spowodowała, że – w celu wyeliminowania podwójnego uwzględnienia zaliczki w kosztach podatkowych – przyjęto rozwiązanie, zgodnie z którym zaliczka będzie powiększała przychód.

Dodatkowo, zgodnie z projektowanym art. 29 ust. 1 pkt 4 uodf i art. 21 ust. 1 pkt 4 updop, przewiduje się obowiązek poboru podatku dochodowego z tytułu przychodów uzyskanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez zagraniczne przedsiębiorstwa żeglugi powietrznej w wysokości 10% tych przychodów – z wyłączeniem przychodów uzyskiwanych z lotniczego rozkładowego przewozu pasażerskiego, skorzystanie z którego wymaga posiadania biletu lotniczego przez pasażera.

Wprowadzenie powyższych zmian ma na celu potwierdzenie, że podatek u źródła od przychodów z biletów lotniczych nie będzie pobierany. Brak jest bowiem praktycznych możliwości, aby polskie podmioty (a w szczególności małe i średnie przedsiębiorstwa bądź osoby prowadzące jednoosobową działalność gospodarczą) miały możliwość wyegzekwowania certyfikatów rezydencji od zagranicznych przewoźników, a tym bardziej miały możliwość poboru podatku od ceny, która powinna zostać uregulowana na rzecz przewoźnika (za bilet). Przewiduje się pobieranie podatku wyłącznie od przewozów nierozkładowych, gdzie jest możliwość negocjacji ceny i dochodzi do bezpośredniej interakcji między przewoźnikiem lotniczym a klientem (klient ma możliwość negocjowania umowy, poboru podatku bądź wyegzekwowania certyfikatu rezydencji).

Art. 3 projektu ustawy wprowadza zasadę, zgodnie z którą projektowana regulacja obejmie każdy środek trwały nabyty od dnia 1 stycznia 2017 r., jak i dokonane od tego dnia wpłaty na poczet nabycia środków trwałych. Projektowane przepisy wejdą w życie

w trakcie trwającego roku podatkowego i obejmą zarówno podatników podatku dochodowego od osób fizycznych, jak i podatników podatku dochodowego od osób prawnych. Dodatkowo art. 3 ust. 2 projektu przewiduje, że z powyższego rozwiązania będą mogli skorzystać także podatnicy podatku dochodowego od osób prawnych, których rok podatkowy jest inny niż kalendarzowy i zakończył się po dniu 31 grudnia 2016 r., a przed dniem wejścia w życie projektowanych regulacji.

Projekt ustawy przewiduje 14-dniowe *vacatio legis*.

4. Skutki społeczno-gospodarcze

W 2015 r. w przedsiębiorstwach podatek należny wykazało 175 535 podatników CIT i 402 198 płatników PIT-36L oraz 727 607 płatników PIT 36. Równocześnie jest to liczba podmiotów, które będą mogły skorzystać z projektowanego jednorazowego rozliczenia nakładów na inwestycje. Oczywiście nie wszystkie podmioty skorzystają z tej możliwości czy nawet jej części, ponieważ nie każdy z przedsiębiorców będzie inwestował ponad 10 tys. zł rocznie lub nie będzie to dla inwestora opłacalne ze względu na profil działalności. Na podstawie obecnej struktury przedsiębiorstw oraz wycień Ministerstwa Rozwoju zakłada się, że z programu skorzysta ok. 154 tys. przedsiębiorców, a w tym: ok. 121 tys. podatników PIT-36L i PIT 36 oraz 32 tys. podatników CIT. Jest to znaczący krąg beneficjentów programu.

W krajach należących do Unii Europejskiej system odliczeń od dochodów jest przyjętą praktyką stymulowania wzrostu nakładów na inwestycje. W Wielkiej Brytanii możliwe jest jednorazowe odliczenie amortyzacji nakładów na środki trwałe z wyłączeniem samochodów osobowych o wartości nie wyższej niż 200 tys. funtów. W Hiszpanii możliwe jest dokonanie jednorazowej amortyzacji środków trwałych do wysokości 10 mln euro, a odliczenia takiego mogą dokonać małe i średnie przedsiębiorstwa pod warunkiem utrzymania stanu zatrudnienia. Z kolei na Węgrzech wprowadzono możliwość jednorazowej amortyzacji zaliczki na poczet zakupu maszyn, urządzeń, środków transportu z wyłączeniem samochodów osobowych, budynków i ziemi oraz ulepszenia środka trwałego.

Projekt stwarza szansę na stworzenie klimatu sprzyjającego przedsiębiorcom i podejmowaniu nowych inwestycji. Jednocześnie, dzięki unowocześnieniu parku maszynowego przedsiębiorstw, w gospodarce powstaną nowe, wysokopłatne miejsca pracy dla specjalistów.

Oczekiwanym efektem wprowadzenia zmiany z zakresu poboru podatku dochodowego z tytułu przychodów uzyskanych na terytorium Polski przez zagraniczne przedsiębiorstwa żeglugi powietrznej będzie usunięcie trudności w stosowaniu dotychczasowej regulacji w praktyce, a wyeliminowanie nadmiernego obowiązku pozwoli polskim podmiotom gospodarczym na ograniczenie ryzyka podatkowego, a także alokację zasobów administracyjnych na inne czynności.

5. Wpływ na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Proponowany projekt będzie wywoływał zmiany w dochodach budżetu państwa. Dochody budżetu państwa zmniejszą się przede wszystkim w pierwszych trzech latach obowiązywania regulacji, a w kolejnych latach redukcja dochodów będzie coraz mniejsza.

Niemniej jednak należy mieć na uwadze, że spadek ten będzie wynikał z innego rozłożenia w czasie należności niż to ma to miejsce dotychczas, a nie umniejszenia należności. Ponadto celem programu jest stymulacja strony podaźowej gospodarki, co w średnim okresie powinno prowadzić do podniesienia potencjału produkcyjnego gospodarki, a przez to do podniesienia bazy podatkowej i w konsekwencji wpływów do budżetu państwa.

Analizy makroekonomiczne wykazują, że wprowadzana zmiana przez stymulację inwestycji będzie stanowiła istotny impuls popytowy. W szczególności skutkiem programu po uwzględnieniu skutków mnożnikowych będzie około 2800 nowych miejsc pracy. Innymi słowy baza podatkowa zostanie poszerzona, czego beneficjentem będą między innymi JST, które zatrzymają część wpływów PIT. Szacunkowe obliczenia pozwoliły na ustalenia, iż program wygeneruje dodatkowo około 2800 miejsc pracy, co przełoży się na wzrost dochodów o około 138 mln zł, a to będzie skutkowało wzrostem wpływów budżetowych, a także wzrostem dochodów do dyspozycji konsumentów, a przez to wydatków na konsumpcję i pośrednio wpływów z tytułu podatku VAT. Efekty w latach kolejnych indeksowane zostały o prognozę wskaźników makroekonomicznych, a zwłaszcza dynamiki PKB Polski. Należy się liczyć ze wzrostem kapitału produkcyjnego, co sprawi, że poziom potencjalnego PKB w Polsce wzrośnie.

Wprowadzenie zmiany z zakresu poboru podatku dochodowego z tytułu przychodów uzyskanych na terytorium Polski przez zagraniczne przedsiębiorstwa żeglugi

powietrznej będzie wywoływało zmiany w dochodach budżetu państwa. Dochody zmniejszą się o ok. 0,5 mln zł rocznie.

6. Ocena przewidywanego wpływu projektu na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców

Projekt będzie oddziaływał na działalność mikro-, małych i średnich przedsiębiorców, przede wszystkim przez stymulację podatkową. Zawarte w nim wyłączenia rodzajowe w odniesieniu do określonych środków trwałych (dotyczące np. środków transportu czy nieruchomości) przesuną punkt ciężkości bodźca w kierunku inwestowania w nowe środki produkcji. Taka alokacja ma przede wszystkim wspomóc proces unowocześniania i rozwoju produkcyjnych środków trwałych.

Dodatkowo ważnym skutkiem wprowadzenia zmian będzie aktywizacja podmiotów, które dotychczas nie podejmowały się większych inwestycji, gdyż przekraczały one możliwości finansowe mikro oraz małych i średnich przedsiębiorców. Przedsiębiorca nabywający środek trwały mógł w ciężar kosztów zaliczyć jedynie część jego ceny, a ponadto mógł być zmuszony, aby zapłacić podatek dochodowy od kwoty różnicy między ceną a wartością odpisów amortyzacyjnych dokonanych w danym roku. Dzięki proponowanym zmianom przedsiębiorstwa będą miały szanse na zwiększenie konkurencyjności oraz na przeprowadzenie większych inwestycji, co zgodnie z przeprowadzonymi symulacjami ekonomicznymi prowadzi do zwiększenia zatrudnienia i zamożności społeczeństwa.

Istotnym spodziewanym efektem proponowanej regulacji będzie kreacja nowych miejsc pracy oraz poprawa jakości już istniejących przez modernizację i dokapitalizowanie. Dodatkowo dopuszczenie do przyspieszonej amortyzacji zapłaconych zaliczek na poczet nabywanych środków trwałych poprawi płynność finansową inwestujących przedsiębiorstw. Rozwiązanie takie jest szczególnie cenne w odniesieniu do przedsiębiorstw małych i mikro, które nie dysponują dostatecznymi rezerwami kapitałowymi na inwestycję i dokonują jej z bieżącego salda działalności.

W odniesieniu do sektora mikro-, małych i średnich przedsiębiorców, w zakresie możliwości jednorazowego rozliczania nakładów na nowe środki trwałe, proponowana regulacja nie będzie wiązała się z dodatkowymi kosztami finansowymi czy dostosowawczymi, tj. kosztami przystosowania prowadzonych działań do nowych

przepisów. Także nie ulegną zmianie, w porównaniu do sytuacji obecnie obowiązującej, koszty administracyjne związane np. z realizacją obowiązków informacyjnych, polegających na dostarczeniu lub przechowywaniu przez zobowiązane podmioty określonych informacji. Z kolei oczekiwanym efektem wprowadzenia zmiany z zakresu poboru podatku dochodowego z tytułu przychodów uzyskanych na terytorium Polski przez zagraniczne przedsiębiorstwa żeglugi powietrznej będzie zmniejszenie liczby procedur i dokumentów, które były wymagane do tej pory.

7. Zgodność z prawem Unii Europejskiej

Projekt ustawy nie jest objęty przepisami prawa Unii Europejskiej dotyczącymi pomocy publicznej. Proponowane w projekcie rozwiązania nie mają charakteru selektywnego, uprzywilejowującego określonego przedsiębiorcę, przedsiębiorców lub produkcję niektórych towarów ani też nie prowadzą do zakłócenia konkurencji. W przypadku jednorazowej amortyzacji prawo do skorzystania z tej formy amortyzacji będą mieli wszyscy podatnicy w danym roku podatkowym.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

8. Pozostałe kwestie

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.) z chwilą skierowania do uzgodnień międzyresortowych, konsultacji publicznych i opiniowania projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rozwoju oraz na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt ustawy został pozytywnie zaopiniowany przez Związek Przedsiębiorców i Pracodawców. Do projektu – w zakresie proponowanego jednorazowego rozliczania nakładów inwestycyjnych – uwagi zgłosili: Kasa Krajowa SKOK, Związek Banków Polskich, Pracodawcy RP, Stowarzyszenie Księgowych w Polsce – Zarząd Główny i Związek Rzemiosła Polskiego. Dodatkowo Zrzeszenie Agentów IATA w Polsce zaproponowało zmianę przepisów dotyczących podatku dochodowego z tytułu przychodów uzyskanych na terytorium Polski przez zagraniczne przedsiębiorstwa żeglugi powietrznej. Propozycja IATA została uwzględniona w projekcie.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.), w związku z tym nie podlega notyfikacji.

Projekt ustawy nie wymaga uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym z Europejskim Bankiem Centralnym, zgodnie z § 39 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów.

<p>Nazwa projektu</p> <p>Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rozwoju</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Pani Jadwiga Emilewicz, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rozwoju</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu</p> <p>Anna Kanarek, Departament Małych i Średnich Przedsiębiorstw w Ministerstwie Rozwoju, tel. 22 273 86 34, e-mail: anna.kanarek@mr.gov.pl</p> <p>Janusz Cieszyński, Kierujący Pracami Departamentu Małych i Średnich Przedsiębiorstw w Ministerstwie Rozwoju, tel. 22 273 85 05, e-mail: janusz.cieszynski@mr.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 12.05.2017 r.</p> <p>Źródło: Ustawa o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2032, z późn. zm.) Ustawa o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1888, z późn. zm.)</p> <p>Nr w wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów: UD203</p>
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projektowana zmiana koncentruje się przede wszystkim na rozwiązaniu istniejącego w chwili obecnej problemu ograniczonej możliwości odliczania nakładów na inwestycje przez przedsiębiorców, co powoduje, że przedsiębiorcy nie podejmują się nowych inwestycji, a co za tym idzie, zmniejsza się ich konkurencyjność, natomiast osoby, które chciałyby się podjąć tworzenia nowych podmiotów gospodarczych, nie mają zachęty oraz funduszy na podjęcie działalności gospodarczej.

Dodatkowo, przez zniesienie istniejącego obowiązku odprowadzania przez polskie podmioty gospodarcze 10% podatku od przychodów uzyskiwanych z lotniczego rozkładowego przewozu pasażerskiego, skorzystanie z którego wymaga posiadania biletu lotniczego przez pasażera, zmiana rozwiązuje istniejące od lat trudności w wykonaniu tego obowiązku przez przedsiębiorców, osoby prawne i jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt.

Dokonana analiza możliwych wariantów rozwiązania zaistniałych problemów wykazała, że optymalnym działaniem będzie regulacja polegająca na zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych.

Zmiana dotycząca stworzenia instrumentu pozwalającego na wzrost inwestycji dokonywanych przez przedsiębiorców uwzględni poniższe parametry i proponowane rozwiązania.

Parametr	Proponowane rozwiązanie
1. Mechanizm programu	Jednorazowe rozliczenie nakładów inwestycyjnych do określonej kwoty. Dla większych nakładów jednorazowe rozliczenie kwoty maksymalnej, dalej amortyzacja wg tabeli.
2. Limit kwotowy jednorazowego rozliczenia	100 tys. zł wartości środków trwałych na rok podatkowy (odpowiada korzyści podatnika równej 13,5 tys. zł przy stopie podatkowej 15% i dziesięcioletnim okresie amortyzacji).
3. Kryteria dostępu – górny pułap wielkości firmy	Nie dotyczy.
4. Kryteria dostępu – dolny próg wielkości firmy	Brak, dopuszczone wszystkie prawne formy działalności
5. Warunek uczestnictwa w programie	Przeprowadzenie inwestycji w środki trwałe na kwotę: co najmniej 10 tys. zł
6. Wyłączenie nieruchomości	Wszelkich
7. Wyłączenie środków transportu	Wszelkich
8. Wyłączenie używanych środków	Wszelkich

trwałych	
9. Wielość środków	Dopuszczalność osiągnięcia wymaganej wartości inwestycji przez nabycie kilku środków trwałych.
10. Wyłączenie środków niskocennych (poniżej 3,5 tys. PLN)	Tak
11. Dopuszczalność rozliczenia zaliczek na środki trwałe	Tak
12. Limit w okresach kilkuletnich	Brak. W każdym roku możliwość skorzystania z limitu 100 tys. zł odnośnie do nowych nakładów.
13. Mechanizm administrowania	Urzędy Skarbowe w ramach rozliczeń CIT/PIT.
14. Ramy czasowe programu	Wprowadzenie możliwie najszybciej w 2017 r. (dopuszczalne wprowadzenie w trakcie roku podatkowego). Wprowadzenie na stałe do systemu podatkowego.

Oczekiwanym efektem regulacji jest wzrost inwestycji, przede wszystkim wśród firm z sektora MŚP za pomocą stymulacji podatkowej. Zawarte w nim wyłączenia rodzajowe w odniesieniu do określonych środków trwałych przesuną punkt ciężkości bodźca w kierunku inwestowania w nowe środki produkcji. Taka alokacja ma przede wszystkim wspomóc proces unowocześniania i rozwoju produkcyjnych środków trwałych.

Istotnym spodziewanym efektem proponowanej regulacji będzie kreacja nowych miejsc pracy oraz poprawa jakości już istniejących przez modernizację i dokapitalizowanie. Dodatkowo dopuszczenie do przyspieszonej amortyzacji zapłaconych zaliczek na poczet nabywanych środków trwałych poprawi płynność finansową inwestujących przedsiębiorstw. Rozwiązanie takie jest szczególnie cenne w odniesieniu do przedsiębiorstw małych i mikro, które nie dysponują dostatecznymi rezerwami kapitałowymi na inwestycję i dokonują jej z bieżącego salda działalności.

Oczekiwanym efektem wprowadzenia zmiany z zakresu poboru podatku dochodowego z tytułu przychodów uzyskanych na terytorium Polski przez zagraniczne przedsiębiorstwa żeglugi powietrznej będzie usunięcie trudności w stosowaniu dotychczasowej regulacji w praktyce, a wyeliminowanie nieuzasadnionego obowiązku pozwoli polskim podmiotom gospodarczym na ograniczenie ryzyka podatkowego, a także alokację zasobów administracyjnych na inne czynności.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

W krajach członkowskich Unii Europejskiej istnieją różnego typu instrumenty wsparcia rozwoju inwestycji, które można podzielić na:

- 1) odliczenia od dochodu,
- 2) odliczenia od podatku,
- 3) pozapodatkowe instrumenty wsparcia.

Ad 1) Odliczenia od dochodu to przede wszystkim:

- a) przyśpieszona amortyzacja [powszechnie stosowana w takich krajach jak: Niemcy, Francja, Hiszpania, Holandia (kwoty amortyzacji mają znacznie większy limit), Hiszpanii (nie ma limitu kwotowego na wysokość amortyzacji w ciągu 3 lat od powstania przedsiębiorstwa)],
- b) amortyzacja jednorazowa (stosowana w takich krajach jak: Wielka Brytania, Węgry oraz Hiszpania, jednakże w takim przypadku są ograniczenia dotyczące przedmiotu amortyzacji oraz jej wysokości. Kwota amortyzacji jednorazowej jest znacznie niższa niż w przypadku amortyzacji przyśpieszonych).

Ad 2) W kwestii odliczenia od podatku każdy kraj ma inne zasady, limity oraz zakresy przyznawania odliczeń od podatku na rzecz nowych inwestycji. Odliczenia wahają się od:

- 60% na Węgrzech, za odsetki od kredytu zaciągniętego na inwestycje z wyłączeniem wartości niematerialnych i prawnych do 6 milionów forintów,
- 40% w Niemczech od oszacowanych kosztów trwałych z wyłączeniem wartości niematerialnych i prawnych do trzech lat przed ich nabyciem, poniżej 235 tys. euro,
- 28% w Holandii na wszystkie rodzaje środków trwałych do wysokości 15 tys. euro oraz
- 20% we Francji na inwestycje w środki innowacyjne, a w szczególności pod względem technicznym, funkcjonalnym lub ekologicznym do 400 tys. euro rocznie.

Ad 3) Wśród pozapodatkowych instrumentów wsparcia znajdują się takie instrumenty jak: rządowe gwarancje dla kredytów, preferencyjne kredyty na innowacje, ubezpieczenia i gwarancje kredytów eksportowych.

Schemat działań we wszystkich krajach jest taki sam. Mniejsze obciążenia podatkowe. Są stosowane różne mechanizmy, czy to przez odliczenia od dochodu czy od podatku.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt.

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Przedsiębiorcy, podatnicy PIT-36, PIT-36L oraz CIT osiągający pozytywny wynik finansowy	ok. 1.3 mln podatników	MR i MF	Dodatnie, stymulacja inwestycji
Przedsiębiorcy, osoby prawne, jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej	rocznie dochodzi do zakupu ok. 2 mln biletów objętych obowiązkiem poboru podatku u źródła (lub zgromadzenia certyfikatu rezydencji celem braku poboru podatku)	IATA	Dodatnie, usunięcie istniejących trudności w stosowaniu przepisów w praktyce

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji.

Proponowane rozwiązanie powstało z wykorzystaniem wyników badań ankietowych przeprowadzonych na grupie kilkuset przedsiębiorców, których przedmiotem było zebranie opinii na temat preferencji dotyczących podatkowych instrumentów wsparcia.

Projekt ustawy od 2 poł. stycznia do poł. lutego 2017 r. był przedmiotem konsultacji publicznych i opiniowania, w ramach których został przedstawiony następującym podmiotom: Pracodawcom RP, Business Centre Club, Konfederacji „Lewiatan”, Związkowi Rzemiosła Polskiego, Związkowi Przedsiębiorców i Pracodawców, Krajowej Izbie Gospodarczej, Krajowej Izbie Biegłych Rewidentów, Krajowej Radzie Doradców Podatkowych, Stowarzyszeniu Księgowych w Polsce – Zarządowi Głównemu, Polskiej Izbie Biur Rachunkowych, Komisji Nadzoru Finansowego, Narodowemu Bankowi Polskiemu, Urzędowi Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Związkowi Banków Polskich.

Projekt ustawy został pozytywnie zaopiniowany przez Związek Przedsiębiorców i Pracodawców. Do projektu – w zakresie proponowanego jednorazowego rozliczania nakładów inwestycyjnych – uwagi zgłosili: Kasa Krajowa SKOK, Związek Banków Polskich, Pracodawcy RP, Stowarzyszenie Księgowych w Polsce – Zarząd Główny i Związek Rzemiosła Polskiego. Dodatkowo Zrzeszenie Agentów IATA w Polsce zaproponowało zmianę przepisów dotyczących podatku dochodowego z tytułu przychodów uzyskanych na terytorium Polski przez zagraniczne przedsiębiorstwa żeglugi powietrznej. Propozycja IATA została uwzględniona w projekcie.

Wyniki konsultacji zostały przedstawione w raporcie z konsultacji.

Projekt ustawy został przedstawiony do zaopiniowania Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego (KWRiST). W dniu 13 marca 2017 r. projekt został pozytywnie zaopiniowany przez Zespół ds. Systemu Finansów Publicznych KWRiST, który otrzymał upoważnienie do wyrażenia opinii wiążącej.

Projekt został umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rozwoju oraz na stronie internetowej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces legislacyjny pod nr UD203 w celu umożliwienia zgłaszania opinii na jego temat przez wszystkie zainteresowane podmioty.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych.

(ceny stałe z 2016 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	-142.7	-112.5	-81.4	-49.1	-15.1	-15.3	-15.0	-14.9	-14.7	-14.6	-14.8	-490.1
budżet państwa	-101.4	-80.0	-57.9	-35.0	-10.9	-11.0	-10.8	-10.7	-10.6	-10.5	-10.6	-349.4
JST	-41.3	-32.5	-23.5	-14.1	-4.2	-4.3	-4.2	-4.2	-4.1	-4.1	-4.2	-140.7
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0
Wydatki ogółem	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0
budżet państwa	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0
JST	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0
Saldo ogółem	-142.7	-112.5	-81.4	-49.1	-15.1	-15.3	-15.0	-14.9	-14.7	-14.6	-14.8	-490.1
budżet państwa	-101.4	-80.0	-57.9	-35.0	-10.9	-11.0	-10.8	-10.7	-10.6	-10.5	-10.6	-349.4
JST	-41.3	-32.5	-23.5	-14.1	-4.2	-4.3	-4.2	-4.2	-4.1	-4.1	-4.2	-140.7

pozostałe jednostki (oddzielnie)	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0
Źródła finansowania	Budżet państwa.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>W roku 2015 podatek należny wykazało 175 535 płatników CIT, 402 198 płatników PIT-36L oraz 727 607 płatników PIT 36. Średni podatek należny w grupie podatników CIT wyniósł 177 248 zł, natomiast w grupie podatników PIT-36L 39 193 zł, a PIT-36 1337 zł.</p> <p>Według danych GUS nakładów inwestycyjnych w wysokości 10–100 tys. zł na środki trwałe z grup 3–6 i 8 w 2015 r. dokonało około 75 tys. podmiotów na łączną kwotę 971 mln zł (w tym 230 mln zł – mikroprzedsiębiorstwa, 540 mln zł – małe przedsiębiorstwa, 191 mln zł średnie przedsiębiorstwa i 10 mln zł duże przedsiębiorstwa). Na podstawie danych GUS założono, że ok. 10% tych inwestycji nie uprawnia do korzystania z ulgi ze względu na finansowanie za pomocą leasingu operacyjnego. Na potrzeby obliczeń założono, że stopa amortyzacji wynosi 20% w skali roku, a stopa podatku PIT/CIT 19%. Jednocześnie na podstawie danych GUS za 2015 r. przyjęto, że przedsiębiorstwa posiadające osobowość prawną (płatnicy CIT) odpowiadają za 55% nakładów inwestycyjnych mikroprzedsiębiorstw, 80% małych przedsiębiorstw, 94% średnich przedsiębiorstw oraz 99% dużych przedsiębiorstw.</p> <p>Wyliczenia uwzględniają fakt, iż uszczerbek wpływów budżetu państwa nie wynika z umniejszenia należności budżetowych, a jedynie innego rozłożenia ich w czasie. Z tego też względu redukcja dochodów budżetowych w kolejnych latach jest coraz mniejsza.</p> <p>Wyliczenia nie uwzględniają potencjalnych pozytywnych efektów budżetowych związanych z działaniem mnożnika inwestycyjnego oraz wzrostem możliwości produkcyjnych w kolejnych latach.</p> <p>Efekty w latach kolejnych indeksowane zostały o prognozę wskaźników makroekonomicznych, a zwłaszcza dynamiki PKB Polski przyjętych zgodnie z wytycznymi dla OSR Ministerstwa Finansów według stanu na miesiąc październik 2016 r.</p> <p>Wyliczenia populacji potencjalnych beneficjentów programu dokonano na podstawie danych o przedsiębiorcach płatnikach PIT-36L, PIT 36 oraz CIT uzyskanych z Ministerstwa Finansów na etapie szacowania projektu.</p> <p>Ocena skutków budżetowych zmiany z zakresu poboru podatku dochodowego z tytułu przychodów uzyskanych na terytorium Polski przez zagraniczne przedsiębiorstwa żeglugi powietrznej została dokonana na podstawie Informacji o wysokości przychodu (dochodu) uzyskanego przez podatników podatku dochodowego od osób prawnych niemających siedziby lub zarządu na terytorium RP (IFT-2R). W 2015 r. kwota dochodu podlegającego opodatkowaniu uzyskanego na terytorium RP przez zagraniczne przedsiębiorstwa żeglugi powietrznej wyniosła 4,3 mln zł (w 2014 r. – 6,3 mln zł), a kwota pobranego podatku 0,43 mln zł (w 2014 r. – 0,63 mln zł). Dodatkowo kwota dochodu zwolnionego od opodatkowania na terytorium RP przez zagraniczne przedsiębiorstwa żeglugi powietrznej w 2015 r. wyniosła 369 mln zł, a w 2014 r. – 466 mln zł.</p>											

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe.

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2016 r.)	duże przedsiębiorstwa, w tym:	12.5	9.8	7.1	4.3	1.3	1.3	43.2
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	130.2	102.7	74.3	44.8	13.8	13.5	446.9
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	<ol style="list-style-type: none"> 1. Modernizacja i rozbudowa kapitału produkcyjnego przez zakup nowych środków trwałych. 2. Poprawa jakości łańcucha poddostawców i podwykonawców z sektora MSP. 						
	sektor mikro-, małych i średnich	<ol style="list-style-type: none"> 3. Modernizacja i rozbudowa kapitału produkcyjnego przez zakup nowych środków trwałych. 						

	przedsiębiorstw	<p>4. Możliwość uczestnictwa w programie stymulującym podatkowo inwestycję w środki trwałe także podmiotów, które z racji dotychczasowych niskich należności podatkowych lub kapitału wykluczone były z jego dobrodziejstwa.</p> <p>5. Zmiana z zakresu poboru podatku dochodowego z tytułu przychodów uzyskanych na terytorium Polski przez zagraniczne przedsiębiorstwa żeglugi powietrznej pozwoli polskim podmiotom gospodarczym na ograniczenie ryzyka podatkowego, a także alokacje zasobów administracyjnych na inne czynności.</p>
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	<p>1. Stworzenie nowych miejsc pracy.</p> <p>2. Poprawa jakości i wydajności istniejących miejsc pracy przez ich dokapitalizowanie.</p>

Niemierzalne

1. Stworzenie klimatu sprzyjającego inwestycjom.

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Tabela powyżej zawiera jedynie bezpośrednie (podatkowe) efekty wprowadzanej zmiany.							
	<p>Analizy makroekonomiczne wykazują, że wprowadzana zmiana przez stymulację inwestycji będzie stanowiła impuls popytowy. Na podstawie przeprowadzonych analiz przyjęto założenie, że przesunięcie zobowiązań podatkowych będzie równoważne obniżce stóp procentowych banku centralnego o 0.3 punktu procentowego. Wzrost inwestycji przełoży się jednocześnie na wzrost PKB zarówno w krótkim terminie na bazie działania popytowych efektów mnożnikowych (z wartością mnożnika nie większą niż 2.5), jak i w długim terminie w wyniku zwiększenia możliwości produkcyjnych. W szczególności skutkiem programu po uwzględnieniu skutków mnożnikowych będzie około 2800 nowych miejsc pracy. Innymi słowy baza podatkowa zostanie poszerzona, czego beneficjentem będą między innymi JST, które zatrzymają część wpływów PIT. Na podstawie szacunkowych obliczeń ustalono, że wprowadzana regulacja przełoży się na wzrost dochodów gospodarstw domowych o około 138 mln zł, a to będzie skutkowało wzrostem wpływów budżetowych, a także wzrostem dochodów do dyspozycji konsumentów, a przez to wydatków na konsumpcję i pośrednio wpływów z tytułu podatku VAT. Z tego też względu negatywne efekty budżetowe związane z innym rozłożeniem dochodów podatkowych w czasie zostaną częściowo zniwelowane dzięki pozytywnym skutkom działania regulacji.</p> <p>Szacunki efektów pośrednich w ujęciu pieniężnym przedstawione zostały w tabeli poniżej. Uwzględniają one zarówno koszty wypłat dla nowo zatrudnionych pracowników, jak i korzyści z tytułu zwiększenia mocy produkcyjnych (a w konsekwencji obrotów i zysków). Poniższa tabela nie uwzględnia efektów bezpośrednich zawartych w tabeli powyżej.</p>							
	Efekty pośrednie w ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2016 r.)							
	Czas w latach od wejścia w życie zmian	0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
	duże przedsiębiorstwa	7.2	10.6	14.1	17.8	21.5	24.8	208.6
sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	74.2	109.7	146.4	183.6	223.4	257.2	2167.5	
rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	137.8	143.1	148.7	153.7	160.2	188.0	1779.1	

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu.

☐ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☒ zmniejszenie liczby dokumentów ☒ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
Komentarz: Zmiana z zakresu poboru podatku dochodowego z tytułu przychodów uzyskanych na terytorium Polski przez zagraniczne przedsiębiorstwa żeglugi powietrznej zmniejszy liczbę procedur i dokumentów, które były wymagane do tej pory.	
9. Wpływ na rynek pracy.	
1. Stworzenie nowych miejsc pracy (ok. 2800). 2. Poprawa jakości i wydajności istniejących miejsc pracy przez ich dokapitalizowanie.	
10. Wpływ na pozostałe obszary.	
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe
☐ informatyzacja ☐ zdrowie	
Omówienie wpływu	Brak wpływu.
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego.	
Projektowane przepisy prawa zaczną obowiązywać po 14 dniach od ich ogłoszenia w Dzienniku Ustaw RP.	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
Ewaluacja projektu będzie prowadzona w trybie ciągłym przez co najmniej 3 lata po wejściu w życie regulacji. Głównym wskaźnikiem będzie wartość nakładów na środki trwałe przedsiębiorców zgodnie z danymi podawanymi w formularzu F-01.	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	
Nie dotyczy.	

Raport z konsultacji
do projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych

Projekt ustawy został skonsultowany z Pracodawcami RP, Business Centre Club, Konfederacją „Lewiatan”, Związkiem Rzemiosła Polskiego, Związkiem Przedsiębiorców i Pracodawców, Krajową Izbą Gospodarczą, Krajową Izbą Biegłych Rewidentów, Krajową Radą Doradców Podatkowych, Stowarzyszeniem Księgowych w Polsce – Zarządem Głównym, Polską Izbą Biur Rachunkowych, Komisją Nadzoru Finansowego, Narodowym Bankiem Polskim, Związkiem Banków Polskich.

W ramach konsultacji projekt ustawy został pozytywnie zaopiniowany przez Związek Przedsiębiorców i Pracodawców. Do projektu uwagi zgłosili: Zrzeszenie Agentów IATA w Polsce, Krajowa Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo-Kredytowa, Związek Banków Polskich, Stowarzyszenie Księgowych w Polsce – Zarząd Główny i Związek Rzemiosła Polskiego.

Zgłaszający:	Treść uwagi:	Stanowisko MR
Zrzeszenie Agentów IATA w Polsce	<p>Propozycja zmodyfikowania przepisów art. 29 ust. 1 ustawy o PDOF i art. 21 ust. 1 pkt 4 ustawy o PDOP:</p> <p>„Podatek dochodowy od uzyskanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez osoby, o których mowa (...), przychodów:</p> <p>4) uzyskanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez zagraniczne przedsiębiorstwa żeglugi powietrznej, <u>z wyłączeniem przychodów uzyskiwanych z lotniczego rozkładowego przewozu pasażerskiego, skorzystanie z którego wymaga posiadania biletu lotniczego przez pasażera</u></p> <p>– pobiera się w formie ryczału w wysokości 10% przychodów.”</p> <p>Wprowadzenie powyższych zmian powinno jednoznacznie potwierdzić, iż podatek u źródła od przychodów z biletów lotniczych (loty rozkładowe) nie powinien być pobierany. Brak jest bowiem praktycznych możliwości, aby polskie podmioty (a szczególnie małe i średnie przedsiębiorstwa bądź osoby prowadzące jednoosobową działalność gospodarczą) miały możliwość wyegzekwowania certyfikatów rezydencji od zagranicznych przewoźników, a tym bardziej miały możliwość</p>	<p>Propozycja została uwzględniona.</p>

	<p>poboru podatku od ceny, która powinna zostać uregulowana na rzecz przewoźnika (za bilet). Podatek będzie pobierany wyłącznie od przewozów nierozkładowych, gdzie jest możliwość negocjacji ceny i dochodzi do bezpośredniej interakcji pomiędzy przewoźnikiem lotniczym a klientem (klient ma możliwość negocjowania umowy, poboru podatku bądź wyegzekwowania certyfikatu rezydencji).</p> <p>Szczegółowy opis i wyjaśnienie obecnego problemu regulacyjnego zostało omówione w piśmie Zrzeszenie Agentów IATA w Polsce z dnia 1 lutego 2017 r.</p>	
<p>Kasa Krajowa SKOK</p>	<p>Postulat rozszerzenia katalogu inwestycji objętych projektowaną ulgą o 1) środki trwałe wytworzone przez podatnika we własnym zakresie i 2) środki trwałe niestanowiące własności podatnika (tj. nie spełniające warunku „nabycia”), określone w art. 16a ust. 2 UPDOP i art. 22a ust. 2 UPDOF, w szczególności środki trwałe przyjęte do używania przez podatnika na podstawie umowy leasingu finansowego (w którym amortyzację dokonuje korzystający) oraz tzw. inwestycję w obcych środkach trwałych. Pozostawienie wskazanych wyżej środków trwałych odróżniających się sposobem wejścia do majątku podatnika (wytworzenie) lub brakiem prawa własności przy zachowaniu prawa do dokonywania odpisów amortyzacyjnych („inwestycje w obcych środkach trwałych”, leasing finansowy) w sposób znaczący ograniczy krąg inwestycji objętych projektowaną ulgą inwestycyjną z powodów „formalnych”, co wpłynie negatywnie na efekty gospodarcze nowego rozwiązania prawnego. Przy utrzymaniu przewidzianego w projekcie ograniczenia stosowania ulgi wyłącznie do „nabytych” środków trwałych, ulga nie będzie mogła być stosowana do takich samych składników majątku podlegających amortyzacji przez podatnika, tylko z uwagi na odmienny sposób ich wprowadzenia do majątku podatnika.</p>	<p>Uwaga nie została uwzględniona. Projektowany instrument ma stanowić impuls stymulujący wzrost w szczególności nowych inwestycji. Zgodnie z założeniami do projektu ustawy, możliwość dokonania jednorazowej amortyzacji będzie dotyczyła wyłącznie nabytych nowych środków trwałych, nie używanych wcześniej przez nabywcę ani przez innego podatnika. Dla wyeliminowania wątpliwości interpretacyjnych w art. 22k ust. 14 ustawy UPDOF i art. 16k ust. 14 UPDOP do pojęcia „nowy środek trwały” dodano sformułowanie „fabrycznie”.</p>

Kasa Krajowa SKOK	Brak definicji legalnej pojęcia „nowych środków trwałych”. Postulat doprecyzowania określenia nowych środków trwałych poprzez warunek „po raz pierwszy przyjętych do używania”.	Dla usunięcia wątpliwości interpretacyjnych dodano sformułowanie „fabrycznie” nowy środek trwały. Patrz wyjaśnienie wyżej.
Kasa Krajowa SKOK	Rezygnacja z projektowanego ust. 16 w art. 22k UPDOF oraz odpowiednio art. 16k UPDOP – w ocenie Kasy Krajowej regulacja ust. 16 przewidująca pomniejszenie jednorazowego odpisu amortyzacyjnego o kwotę wpłaty na poczet nabycia środka trwałego, o której mowa w art. 22 ust. 1s UPDOF i art. 15 ust. 1zd UPDOP odnosi się do odpisu, którego wysokość uwzględnia już przedmiotowe pomniejszenie, stosownie do treści projektowanego ust. 14 w art. 22k UPDOF i art. 16k UPDOP. W tej sytuacji istnieje ryzyko, że ust. 16 interpretowany będzie w praktyce - jako dodatkowa, odrębna podstawa do ponownego (w efekcie podwójnego) obniżenia wartości jednorazowego odpisu amortyzacyjnego przewidzianego w ust. 14, co nie wydaje się zbieżne z celem projektowanej regulacji.	Uwaga nie została uwzględniona. Ust. 14 art. 22k UPDOF określa elementy jakie składają się na limit jednorazowego odpisu w wysokości 100 tys. zł wskazując, że obejmuje on zarówno odpis amortyzacyjny jak i wpłatę na poczet nabycia środka trwałego (zaliczkę). Natomiast ust. 16 stanowi podstawę do pomniejszenia jednorazowego odpisu amortyzacyjnego o wpłaconą zaliczkę, gdy zaliczka ta zostanie uprzednio zaliczona do kosztów uzyskania przychodów. Nie zachodzi zatem obawa podwójnego obniżenia jednorazowego odpisu amortyzacyjnego o kwotę zaliczki.
Kasa Krajowa SKOK	Rozważenie modyfikacji rozwiązania przyjętego w projekcie, przewidującego, że na określenie wartości początkowej środka trwałego na podstawie art. 22g UPDOF i art. 16g UPDOP, w przypadku którego przed jego przyjęciem do używania podatnik zaliczył do kosztów uzyskania przychodów kwotę wpłaty na poczet nabycia środka trwałego, o której mowa w art. 22 ust. 1s UPDOF i art. 15 ust. 1zd UPDOP, nie wpływa wartość wpłaty stanowiącej uprzednio koszt uzyskania przychodów, a czego skutkiem jest brzmienie projektowanego ust. 18 oraz ust. 21 pkt 2 lit b) w art. 22k UPDOF oraz art. 16k UPDOP. Skutkiem wprowadzenia rozwiązania przewidzianego w art. 22k ust. 18 UPDOF oraz art. 16k ust. 18 UPDOP będzie pozostawienie po zakończeniu amortyzacji, nieumorzonych części wartości początkowej środka trwałego, odpowiadającej kwocie	Uwaga uwzględniona. Do projektu wprowadzono rozwiązania, zgodnie z którym regulacje w art. 22k ust. 21 PDOF i w art. 16k ust. 21 PDOP, będą miały zastosowanie wyłącznie do odpłatnego zbycia środka trwałego. W tym celu zastąpiono wyrazy „zbył środek trwały” wyrazami „odpłatnie zbył środek trwały” oraz wyrazy: „na dzień zbycia środka trwałego” wyrazami „na dzień odpłatnego zbycia środka trwałego”.

	<p>wpłaty na poczet nabycia środka trwałego zaliczonej przez podatnika do kosztów uzyskania przychodów. Nieumorzona część wartości początkowej, stosownie do art. 23 ust. 1 pkt 1 UPDOF oraz art. 16 ust. 1 pkt 1 UPDOP stanowić będzie dla podatnika koszt uzyskania przychodów, w razie odpłatnego zbycia środka trwałego w przyszłości. Stosownie do projektowanego ust. 21 pkt 2 lit. b) w art. 22k UPDOF oraz art. 16k UPDOP przychód podatnika stanowić ma wartość wpłaty na poczet nabycia środka trwałego zaliczonej przez podatnika do kosztów uzyskania przychodów, w każdym przypadku zbycia środka trwałego, w tym także nieodpłatnie, co skutkować będzie efektywnie utratą wykorzystanej w tej części ulgi inwestycyjnej pomimo braku osiągnięcia ekwiwalentnego przysporzenia z tytułu zbycia.</p>	
<p>Kasa Krajowa SKOK</p>	<p>Ponadto wskazać należy, że w przypadku, gdy pomiędzy rokiem, w którym nastąpi zaliczenie do kosztów wpłaty na poczet nabycia środka trwałego na podstawie art. 22 ust. 1s UPDOF i odpowiednio art. 15 ust. 1zd UPDOP, a rokiem w którym nastąpi zbycie środka trwałego upłynie okres wielu lat podatkowych, podatnik zobowiązany będzie do określenia wysokości przychodu przewidzianego w art. 22k ust. 21 pkt 2 UPDOF i w art. 16k ust. 21 pkt 2 lit. b UPDOP na podstawie zapisów zawartych w księgach podatkowych dotyczących okresów, które mogą już być objęte okresem przedawnienia, w związku z czym podatnik, jak i organy podatkowe napotkać mogą na trudności związane z określeniem wysokości uprzednio rozpoznanego kosztu uzyskania przychodu. Mając powyższe na uwadze, Kasa Krajowa poddaje pod rozważenie wprowadzenie regulacji przewidującej obniżenie wartości początkowej środka trwałego, w odniesieniu do którego podatnik skorzystał z możliwości zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów kwoty wpłat na poczet nabycia środka trwałego, o której mowa</p>	<p>Uwaga nie została uwzględniona. Nieuzasadniona jest propozycja obniżenia wartości początkowej środka trwałego w odniesieniu do którego podatnik skorzystał z możliwości zaliczenia do kosztów podatkowych dokonanej wpłaty. Wpłata ta pomniejsza odpisy amortyzacyjne a nie wartość początkową. Mając na uwadze, że dokonana wpłata wpływa na wysokość dokonywanych odpisów amortyzacyjnych, podatnik – zgodnie z art. 24a ust. 1 UPDOF i art. 9 ust. 1 UPDOP – jest obowiązany do uwzględnienia w ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych informacji niezbędnych do obliczenia wysokości opisów amortyzacyjnych, a więc także dokonanej wpłaty. Z tego względu nie zachodzi obawa, że podatnik, zbywając</p>

	w art. 22 ust. 1s UPDOF i art. 15 ust. 1zd UPDOP, o wartość dokonanej wpłaty zaliczonej do kosztów uzyskania przychodów, co wiązałoby się z koniecznością wprowadzenia odpowiedniej zmiany w art. 22g UPDOF oraz 16g UPDOP.	środek trwały będzie miał trudności związane z określeniem wysokości uprzednio rozpoznanego kosztu uzyskania przychodu.
Kasa Krajowa SKOK Związek Banków Polskich Pracodawcy RP	Skorygowanie błędu redakcyjnego w art. 16k ust. 18 UPDOP polegającego na dwukrotnym ujęciu zwrotu „o których”.	Uwaga została uwzględniona w treści projektu.
Związek Banków Polskich Pracodawcy RP	Proponowany przepis art. 15 ust. 1zd PDOP nie precyzuje, z jakim momentem dokonana wpłata może zostać zaliczona do kosztów uzyskania przychodów. Jako zasadne uważam doprecyzowanie, że w tym miejscu zastosowanie znajdzie metoda kasowa.	Uwaga nie została uwzględniona. W tym przypadku metoda kasowa będzie miała zastosowanie. Kosztem uzyskania przychodu jest dokonana wpłata. Staje się kosztem w dacie dokonania wpłaty.
Związek Banków Polskich Pracodawcy RP	Projektodawca posłużył się w art. 15 ust. 1zd PDOP terminem „wpłata” (w liczbie pojedynczej). W praktyce jeśli w związku z zakupem nowego środka trwałego podatnik będzie realizował płatności w ratach albo etapami, powstaje wątpliwość, czy prawo do wcześniejszego ujęcia ponoszonych wydatków dotyczy wyłącznie jednej wpłaty, pierwszej wpłaty, czy też wszystkich zrealizowanych płatności przed dostawą środka trwałego.	Uwaga nie została uwzględniona. Projektowany przepis nie budzi wątpliwości, że chodzi o każdą wpłatę na poczet nabycia środka trwałego dokonaną w roku podatkowym.
Związek Banków Polskich Pracodawcy RP	Brzmienie art. 16k ust. 14, w związku z zapisem „od wartości początkowej nabytych środków trwałych”, budzi wątpliwość, czy jednorazowy odpis amortyzacyjny podatnik może zastosować w danym roku podatkowym wyłącznie dla jednego środka trwałego. Przykładowo zakładając, że w danym roku podatkowym oraz w związku z nabyciem środka trwałego nie dokonano wpłat zgodnie z art. 15 ust. 1zd, to czy przy zakupie środka trwałego o wartości 100 000 PLN, można odpowiednio dokonać jednorazowego odpisu amortyzacyjnego na kwotę 100 000 PLN, stanowiącego koszt uzyskania przychodów.	Uwaga nie została uwzględniona. Takie jest założenie projektu – jednorazowy odpis amortyzacyjny można zastosować w danym roku podatkowym w związku z nabyciem jednego albo kilku środków trwałych. Analogiczne rozwiązania obowiązują w przepisach dotyczących jednorazowego odpisu amortyzacyjnego dla podatników rozpoczynających prowadzenie działalności i małych podatników. Rozwiązania te nie budzą takich wątpliwości.

Związek Polskich Pracodawcy RP	Banków Przepis art. 16k ust 14 PDOP nie precyzuje, czy ustalając maksymalną kwotę jednorazowych odpisów amortyzacyjnych w danym roku podatkowym, należy uwzględnić „wpłaty” określone w art. 15 ust. 1zd, które w tym roku podatkowym zostały zaliczone do kosztów uzyskania przychodów, czy też wpłaty które dotyczą środków trwałych, dla których podatnik zamierza skorzystać z jednorazowego odpisu amortyzacyjnego w danym roku.	Uwaga uwzględniona w części. Limit 100 tys. zł dotyczy danego roku podatkowego. Obejmuje on zarówno odpisy amortyzacyjne jak i wpłaty na poczet nabycia środka trwałego (zaliczki). Oznacza to, że limit obejmuje wpłaty dokonane w danym roku podatkowym. Wpłata podlega zaliczeniu do kosztów podatkowych również w przypadku, gdy nabycie środka trwałego i wprowadzenie go do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych nastąpi np. w następnym roku podatkowym. Niemniej jednak w celu wyeliminowania podnoszonych wątpliwości, dokonano zmiany redakcji art. 22k ust. 14 PDOF i po wyrazach „kwoty 100 000 zł” postawiono kropkę, a wyrazy „stanowiącej sumę łącznej wartości tych odpisów amortyzacyjnych i wpłaty na poczet nabycia środka trwałego, o której mowa w art. 22 ust. 1s.” zastąpiono wyrazami „Kwota 100 000 zł obejmuje sumę odpisów amortyzacyjnych i wpłaty na poczet nabycia środka trwałego, o której mowa w art. 22 ust. 1s.” Analogicznej zmiany dokonano w art. 16k ust. 14 PDOP.
Związek Polskich Pracodawcy RP	Banków Mając na uwadze art. 16k ust. 16, który formułuje zasady ustalania kwoty jednorazowego odpisu amortyzacyjnego, zasadne jest, aby odpowiednie odwołanie do przedmiotowej regulacji wprowadzono w ust. 14. Pozwoli ono wyeliminować wątpliwości dotyczące sposobu ustalania limitu jednorazowych odpisów amortyzacyjnych oraz wpłat, które mogą być zaliczone do kosztów uzyskania przychodów w danym roku podatkowym	Wyjaśnienie jak powyżej.

	tj. czy w celu ustalenia limitu 100 000 PLN należy uwzględnić kwoty dokonanych wpłat oraz jednorazowe odpisy amortyzacyjne w kwocie stanowiącej różnicę odpisu oraz kwoty wpłaty poniesionej na nabycie środka trwałego (analogiczna uwaga do art. 16k ust. 17).	
Związek Polskich Pracodawcy RP	Banków Przepisy art. 16k ust. 14, 16 oraz 21 pkt 2 lit. a PDOP nie określają zasad rozliczeń, w sytuacji gdyby wysokość wpłaty zaliczonej do kosztów uzyskania przychodów przewyższała kwotę jednorazowego odpisu.	Uwaga nie została uwzględniona. Zaliczeniu do kosztów uzyskania przychodów podlega wpłata do wysokości 100 tys. zł, co wynika wprost z art. 22 ust. 1s PDOF i art. 15 ust. 1zd PDOP. Oznacza to, że nadwyżka ponad limit 100 tys. zł nie może zostać zaliczona jednorazowo do kosztów uzyskania przychodów. Amortyzacji od nadwyżki ponad 100 tys. dokonuje się na ogólnych zasadach, co wynika z art. 22k ust. 18 PDOF i art. 16k ust. 18 PDOP.
Stowarzyszenie Księgowych w Polsce	Uściślenia wymaga przepis dotyczący zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów zaliczek wpłacanych na poczet nabycia środków trwałych. gdyż nieprecyzyjne jest określenie, że dostawa zostanie dokonana w „następnych okresach sprawozdawczych”. W terminologii ustaw podatkowych nie jest zdefiniowane określenie „w następnych okresach sprawozdawczych”, a według przepisów ustawy o rachunkowości oznacza on okres miesięczny. Wymaga więc uściślenia czy rozliczenie następuje pomiędzy okresami sprawozdawczymi w ramach roku obrotowego, czy pomiędzy latami obrotowymi. Proponuję aby określić, że dostawa może być zrealizowana nie później niż w następnym roku obrotowym.	Uwaga nie została uwzględniona. Okres sprawozdawczy w ustawach podatkowych nie oznacza okresu miesięcznego. W uzasadnieniu do projektu wyraźnie wskazano, że dostawa wykonana w następnych okresach sprawozdawczych co oznacza następny miesiąc, kwartał lub rok. Ustawodawca nigdzie w treści ustaw podatkowych nie definiuje pojęcia „okres sprawozdawczy”. Jednakże, w interpretacjach podatkowych przyjmuje się, że skoro w ustawie wielokrotnie stosowany jest termin „rok podatkowy”, który został w przepisach ustawy jednoznacznie zdefiniowany, to przyjęć należy, iż pojęcia „okres sprawozdawczy” nie należy utożsamiać

		<p>wyłącznie z rokiem podatkowym. Zatem należy uznać, iż przez pojęcie „okres sprawozdawczy” przykładowo użyty w treści art. 12 ust. 4 pkt 1 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych należy rozumieć okres jednego miesiąca w przypadku opłacania zaliczek na poczet podatku dochodowego od osób prawnych w okresach miesięcznych lub okres jednego kwartału w przypadku opłacania zaliczek na poczet podatku dochodowego od osób prawnych w okresach kwartalnych, bądź okres roku podatkowego w sytuacji, gdy obliczany jest podatek należny za dany rok.</p>
<p>Stowarzyszenie Księgowych w Polsce</p>	<p>Rozważenia wymaga wprowadzenie dolnej granicy wartości środka trwałego podlegającego odpisowi w kwocie 10 000 PLN, gdyż w kolejnym punkcie przepisu dopuszcza się wartość łączną kilku środków trwałych w tej kwocie. Ograniczenie to nie jest zasadne, gdyż obecna granica jednostkowa w kwocie 3 500 zł. jest anachronicznie niska, bowiem pochodzi z lat 90-tych ubiegłego wieku. Propozycja nie wprowadzania dolnej granicy wartości środka trwałego lub kilku kupowanych środków trwałych oznacza uproszczenie przepisu, co także ważne jest podczas jego stosowania, który w sposób jasny rozszerzałby możliwość jednorazowej amortyzacji środków trwałych o jednostkowej wartości ponad 3 500 zł. do kwoty 100 000 zł.</p>	<p>Uwaga nie została uwzględniona. Zgodnie z założeniami projektu warunkiem skorzystania z projektowanego rozwiązania jest przeprowadzenie inwestycji w środki trwałe na kwotę co najmniej 10 000 zł (albo łącznej wartości kilku środków trwałych także w kwocie 10 000 zł.). Oczekiwanym efektem regulacji jest wzrost inwestycji, przede wszystkim wśród firm z sektora MŚP przy pomocy stymulacji podatkowej. Zawarte w nim wyłączenia rodzajowe w odniesieniu do określonych środków trwałych przesuną punkt ciężkości bodźca w kierunku inwestowania w nowe środki produkcji. Taka alokacja ma przede wszystkim wspomóc proces unowocześniania i rozwoju produkcyjnych środków trwałych. Program będzie też oddziaływał na podmioty, które</p>

		dotychczas były wykluczone (np. z uwagi na niski kapitał własny) albo które do tej pory nie inwestowały dużo.
Związek Rzemiosła Polskiego	<p>Nie powinno się ograniczać możliwości dokonania jednorazowego odpisu do środków trwałych o cenie poniżej 10 tys. zł. albo łącznej wartości kilku środków w kwocie 10 tys. zł. Oznaczałoby to, że środki trwałe o wartości pomiędzy 3,5 tys. zł. a 10 tys. zł. podlegałyby ogólnym zasadom amortyzacji, rozłożonej często na wiele lat, podczas, gdy maszyny i urządzenia często znacznie o wyższej wartości, nawet 100 000 tys. zł. mogłyby zostać zaliczone w koszty jednorazowo. Jest to niezrozumiała nierówność działająca na niekorzyść mikrofirm, które z powodów osobistych dokonują zakupów środków trwałych raczej o niższej wartości. Postulujemy o wykreślenie warunków ustalonych w nowym ust. 15 pkt 1 i 2 w art. 22k. Zwracamy także uwagę, że z ulgi nie będą korzystały firmy opodatkowane zryczałtowanym podatkiem dochodowym, które nie prowadzą rozliczeń kosztów. Dla nich możliwość skorzystania z jednorazowego odpisu amortyzacyjnego – nie będzie miała żadnego motywującego do inwestycji znaczenia. Nadal duża część przedsiębiorstw – około 550 tys. – nie otrzyma żadnych zachęt do inwestowania.</p>	Uwaga nie została uwzględniona. Wyjaśnienie jak powyżej.
Pracodawcy RP	<p>Dla przedsiębiorstw świadczących usługi transportowe lub prowadzących działalność o takim profilu, w którym transport jest istotnym elementem, środki transportu to jedne z narzędzi lub podstawowe narzędzia generowania przychodów. Dlatego obecnie proponowane zapisy mogą dyskryminować znaczną grupę przedsiębiorstw. W związku z tym proponujemy ograniczenie wyłączenia tylko do samochodów osobowych.</p>	Uwaga nie została uwzględniona. Ograniczenie możliwości dokonywania odpisów amortyzacyjnych tylko do środków trwałych zaliczonych do grupy 3-8 Klasyfikacji Środków Trwałych, z wyłączeniem wszelkich środków transportu, wynika z założeń przyjętych do projektu.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz

§ 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. - Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.), projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rozwoju oraz na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny pod nr UD 203. W trybie ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa nie zgłoszono zainteresowania pracami nad projektem ustawy.

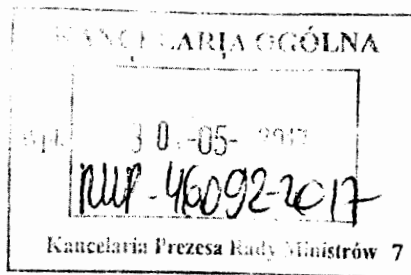
Projekt ustawy nie wymaga uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym z Europejskim Bankiem Centralnym.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.210.2017.akr/6

dot.: RM-10-58-17 z 23.05.2017 r.

Warszawa, dnia 29 maja 2017 r.

KPRM

**Pani
Jolanta Rusiniak
Sekretarz Rady Ministrów**

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowna Pani Minister,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię:

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

Do wiadomości:

**Pan Mateusz Morawiecki
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Rozwoju i Finansów**

